

റോം ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നു - സംഖ്യ എട്ട്

മണലിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ: ലാവൊദിക്യൻ
അഡ്വെന്റിസത്തിൽ പ്രവാചകസത്യത്തിന്റെ നിരാകരണം

Jeff Pippenger
2024-08-18

കഴിഞ്ഞ ലേഖനത്തിൽ നാം യേശുവിന്റെ താഴെ പറയുന്ന വാക്കുകളെ പരാമർശിച്ചു.

കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; അവർ ആടുകളുടെ വസ്ത്രം ധരിച്ച് നിങ്ങളോടുകൂടെ വരുന്നു; എന്നാൽ ഉള്ളിൽ അവർ ഇരപിടിക്കുന്ന ചെന്നായ്ക്കൾ ആകുന്നു. അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾ അവരെ അറിയും. മുളളുകളിൽനിന്ന് മുന്തിരിപ്പഴങ്ങളെയോ മുളളുചെടികളിൽനിന്ന് അത്തിപ്പഴങ്ങളെയോ ആളുകൾ ശേഖരിക്കുമോ? അതുപോലെ ഓരോ നല്ല വൃക്ഷവും നല്ല ഫലം കായ്ക്കുന്നു; ചീത്ത വൃക്ഷമോ ദോഷകരമായ ഫലം കായ്ക്കുന്നു. നല്ല വൃക്ഷത്തിന് ദോഷകരമായ ഫലം കായ്ക്കാൻ കഴിയുകയില്ല; ചീത്ത വൃക്ഷത്തിനും നല്ല ഫലം കായ്ക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്ത ഓരോ വൃക്ഷവും വെട്ടിക്കളഞ്ഞ് തീയിൽ ഇട്ടുകളയപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾ അവരെ അറിയും. എന്നോട്: കർത്താവേ, കർത്താവേ, എന്നു പറയുന്ന ഏവനും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല; സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവനേ പ്രവേശിക്കും. ആ നാളിൽ പലരും എന്നോടു പറയും: കർത്താവേ, കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ നിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രവചിച്ചില്ലയോ? നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയില്ലയോ? നിന്റെ നാമത്തിൽ അനേകം അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തില്ലയോ? അപ്പോൾ ഞാൻ അവരോടു തുറന്നുപറയും: ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരിക്കലും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; അകൃത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരേ, എന്നെ വിട്ടുപോകുവിൻ. ആകയാൽ എന്റെ ഈ വചനങ്ങൾ കേട്ടു അവ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഏവനെയും പാറമേൽ തന്റെ വീട് പണിത ജ്ഞാനിയായ മനുഷ്യനോടു ഞാൻ ഉപമിക്കും. മഴ പെയ്തു, വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങൾ വന്നു, കാറ്റുകൾ വീശി, ആ വീട്ടിന്മേൽ അടിച്ചു; എന്നാൽ അത് വീണില്ല; കാരണം അത് പാറമേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു. എന്റെ ഈ വചനങ്ങൾ കേട്ടിട്ടും അവ അനുഷ്ഠിക്കാത്ത ഏവനും മണലിന്മേൽ തന്റെ വീട് പണിത ഭോഷനായ മനുഷ്യനോടു ഉപമിക്കപ്പെടും. മഴ പെയ്തു, വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങൾ വന്നു, കാറ്റുകൾ വീശി, ആ വീട്ടിന്മേൽ അടിച്ചു; അത് വീണു; അതിന്റെ വീഴ്ച മഹത്തായതായിരുന്നു. മത്തായി 7:15-27.

1863-ലെ കലാപം, മണലിന്മേൽ ഒരു വൃജ അടിസ്ഥാനം പണിയുന്ന ലാവൊദിക്യൻ സെവന്ത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ പരിപൂർണ്ണ സത്യത്തിന്റെ പാറയ്ക്കുവിരുദ്ധ

മണൽ എന്ന ത്വബഹുസ്വരത എന്ന സാത്താണിക സിദ്ധാന്തത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പരിപൂർണ്ണ സത്യം രണ്ടു സാക്ഷികളുടെ മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അഡ്വൻസ്ഡ് ക്രമേണ മാറ്റിനിർത്തി ഹബക്കുക്കിന്റെ രണ്ടു വിശുദ്ധ ചാർട്ടുകളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സത്യങ്ങൾ ബൈബിളിൽ നിന്നും ഉദ്ഭവിക്കുകയും പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മവിനിമയം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ സത്യങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

“ഈ അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കേണ്ട ഒരു ജനത്തെ ഒരുക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരുടെയും സഹോദരിമാരുടെയും മനസ്സുകളെ തിരിച്ചുവിടാൻ ശത്രു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവന്റെ കുതർക്കങ്ങൾ ഈ സമയത്തിന്റെ അപകടങ്ങളിൽ നിന്നും കർത്തവ്യങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സുകളെ അകറ്റിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചവയാണ്. തന്റെ ജനങ്ങൾക്കായി ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് യോഹന്നാനു നൽകുവാൻ വന്ന വെളിച്ചത്തെ അവർ വളരെ കുറഞ്ഞ മൂല്യമുള്ളതെന്നു കണക്കാക്കുന്നു. നമ്മുടെ മുമ്പിൽ തന്നെയുള്ള ദൃശ്യങ്ങൾ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ലഭിക്കേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യമുള്ളതല്ലെന്നു അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയ ഉത്ഭവമുള്ള സത്യത്തെ അവർ പ്രാബല്യശൂന്യമാക്കുകയും, ദൈവജനത്തിന്റെ ഭൂതകാലാനുഭവം അവരിൽ നിന്ന് അപഹരിക്കുകയും, അതിന് പകരം ഒരു വ്യാജശാസ്ത്രം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ‘യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: വഴികളിൽ നിന്നു നോക്കുവിൻ; പുരാതന പാതകളെക്കുറിച്ചു ചോദിപ്പിൻ; നല്ല വഴി ഏതു എന്നു അന്വേഷിച്ചു അതിൽ നടപ്പിൻ.’ [യിരെമ്യാവു 6:16.]”

“പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വമായ വചനപഠനത്തിലൂടെയും വെളിപ്പാടിലൂടെയും, നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ആരംഭത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ ആരും കീറിമാറ്റാൻ ശ്രമിക്കരുത്. ഈ അടിസ്ഥാനങ്ങളിന്മേൽ നാം അമ്പത് വർഷത്തിലേറെയായി പണികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ ഒരു പുതിയ വഴി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നും, സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ശക്തമായ ഒരു അടിസ്ഥാനം തങ്ങൾ ഇടാം എന്നും മനുഷ്യർ കരുതാം; എന്നാൽ ഇത് ഒരു മഹാവഞ്ചനയാണ്. ‘ഇട്ടിരിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊരു അടിസ്ഥാനവും ആരും ഇടുവാൻ കഴികയില്ല.’ [1 കൊരിന്ത്യർ 3:11.] കഴിഞ്ഞകാലത്ത്, അനേകർ ഒരു പുതിയ വിശ്വാസം പണിയുവാനും, പുതിയ തത്ത്വങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാനും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്; എന്നാൽ അവരുടെ പണികെട്ടിടം എത്രകാലം നിലനിന്നു? അതു ഉടൻ വീണുപോയി; കാരണം അത് പാറമേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതല്ലായിരുന്നു.” Testimonies, volume 8, 296–297.

2001 സെപ്റ്റംബർ 11 എത്തിച്ചേരുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മഴകളും കൂടെ വന്നു.

“പിന്നെ ഞ്ഞെ മഴ ദൈവജനത്ത ിന്മേ ൽ പെച്ചേ ണ്ട താണ്. ഒരു ശക്ത ി
ദൂതൻ സ്വ ര്ഗ്ഗ ത്ത ിൽനിന്ന ്ഇറങ്ങ ിവരേണ്ട താണ്; അവൻറെ
മഹത്വ ത്ത ാൽ സർവഭൂമിയും പ്രകാശിതമാകേണ്ട താണ്.” റിവ്യ ു
ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, ഏപ്രിൽ 21, 1891.

ദൈവത്തിന്റെ ഒരു സ്വർഗ്ഗനത്താൽ ന്യൂയോർക്ക് നഗരത്തിലെ മഹത്തായ
കെട്ടിടങ്ങൾ നിലംപരിശായപ്പോൾ, അന്ത്യമഴ ചാറിത്തുടങ്ങി. 2001
സെപ്റ്റംബർ 11 വന്നെത്തിയപ്പോൾ, പാപ്പാത്വ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ
പ്രളയവാതിലുകൾ തുറന്നുവിടപ്പെട്ടു.

“ഈ വ്യാപകമായി അധർമ്മം പ്രബലമാകുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ,
‘യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു’ എന്ന അധികാരവചനം
നിരസിച്ച പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ ഒരു വിചിത്രമായ അവസ്ഥയിലെത്തും.
അവ ലോകത്തോടു ചേർന്നു പോകും. ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള
അവരുടെ വേർപാടിന്റെ ഫലമായി, ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള
വ്യാജത്തെയും വിശ്വാസത്യാഗത്തെയും ദേശത്തിന്റെ
നിയമമാക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ
ഇരുന്നു താനേ ദൈവമെന്നു കാണിക്കുന്ന പാപപുരുഷന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട
ആധിപത്യം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി നിയമങ്ങൾ പ്രാബല്യത്തിൽ
വരുത്തുവാൻ അവർ ദേശാധിപതികളിന്മേൽ പ്രവർത്തിക്കും. റോമൻ
കത്തോലിക്ക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൻ കീഴിൽ
കൊണ്ടുവരപ്പെടും. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ തന്റെ
ജീവിതനിയമമാക്കിയിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് ബൈബിൾ സത്യത്തിന്റെ
പ്രതിഷേധം ഇനി സഹിക്കപ്പെടുകയില്ല.” Review and Herald, December 21,
1897.

പാട്രിയറ്റ് ആക്റ്റ്, ക്രമേണ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച
നിയമത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കാ തത്വങ്ങളുടെ
സംരക്ഷണത്തിന്റെ തുടക്കത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന്,
മൂന്നാം കഷ്ടതയിലെ ഇസ്ലാമിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന നാല് കാറ്റുകൾ
വീശിത്തുടങ്ങി.

“സകല ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിലാകെ പൊട്ടിപ്പാഞ്ഞു, തന്റെ
പാതയിൽ നാശവും മരണവും കൊണ്ടുവരുവാൻ വിടുതൽ
പ്രാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ക്രുദ്ധനായ കുതിരയായി
പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നാലു കാറ്റുകളെ ദൂതന്മാർ
പിടിച്ചുനിർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

“നിത്യ ലോകത്ത ിന്റെ അതിരിലിരിക്കെ നാം ഉറങ്ങ ിക്ക ിടക്ക ുമോ? ന
മന്ദ രുമായും ശീതളരുമായും മരിച്ച വരെപ്പേ ാലെയും ഇരിക്ക ുമോ?
അയ്യേ ാ, നമ്മ ുടെ സഭകളിൽ ദൈവത്ത ിന്റെ ആത്മ ാവും ശ്വ ാസവും
അവന്റെ ജനത്ത ിൽ ഊതിക്കെ ാടുകെ പ്പെട്ട ിരിക്ക ടെ ; അവർ തങ്ങളെ
കാലുകളിൽ നിവർന്ന ്നിൽക്ക ുകയും ജീവിക്ക യും ചെയ്യേ ണ്ട തിന്ന ു.
വഴി ഇടുങ്ങ ിയതും വാതിൽ സംകീർണ്ണ വുമാണെന്ന ്നമുക്ക
കാണേണ്ട തുണ്ട ്. എന്ന ാൽ നാം ആ സംകീർണ്ണ വാതിലിലൂടെ
കടന്ന ുപോകുമ്പേ ാൾ, അതിന്റെ വിശാലതയ്ക്ക് ്പരിധിയില്ല .”

മഴയും കാറ്റും പ്രളയവും 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് എത്തി; ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനസമയത്ത് യെഹൂദന്മാർ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതുപോലെയും, 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ആരംഭിച്ച് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതുപോലെയും, ലവോദിക്കുയിലെ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയും പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ആ ഘട്ടത്തിൽ നിന്ന് 2020 ജൂലൈ 18-ലെ കലഹപരമായ പ്രവചനത്തോളം, ലവോദിക്കുയിലെ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് ഭവനം ക്രമേണ വീണുകൊണ്ടിരുന്നു; ക്രൂശിന് മുമ്പ് യെഹൂദരുടെ ആലയം ശൂന്യമാക്കി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ തന്നെയും, 1844 ഏപ്രിൽ 19-ലെ ആദ്യ നിരാശയിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ മതത്യാഗിയായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിലേക്കു മാറിയതുപോലെ തന്നെയും, അതു അത്രയേറെ ഉറപ്പായിത്തന്നെ സംഭവിച്ചു.

അതിനുശേഷം മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ ലാവോദിക്കു പ്രസ്ഥാനം അതിന്റെ അന്തിമ പരീക്ഷണപ്രക്രിയയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു; 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ആരംഭിച്ച പരീക്ഷണത്തോടുള്ളതു പോലെ തന്നെ, കന്യകമാർ പഴയ പാതകളിലേക്കു മടങ്ങിവരുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടു; അവ വെറും ഒന്നാംതെയും രണ്ടാംതെയും ദൂതന്മാരുടെ മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനസത്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനസത്യങ്ങളും ആയിരുന്നു.

ശക്തമായ വഞ്ചനയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആ അടിസ്ഥാനസത്യങ്ങളെ നിരസിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകം പൗലോസ് രണ്ടാമത്തെ തെസ്സലോനിക്കുരിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ സന്ദേശമാണ്. ആ സന്ദേശം ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ "നിത്യഹോമം" എന്നതിലൂടെ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കാരണം, ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ "നിത്യഹോമം" പേഗൻ റോം എന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന് വിലാപം മില്ലർ മനസ്സിലാക്കാൻ വന്നത് തെസ്സലോനിക്കുർ ലേഖനത്തിലെ ആ ഭാഗത്തിലൂടെയായിരുന്നു.

ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ "ദൈവനംദിനം" എന്ന പദത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഭൂരിഭാഗവും തെറ്റായവയാണ്; എങ്കിലും അതിനെ ശരിയായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പ്രബന്ധം പരിശോധിക്കാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, John W. Peters എഴുതിയ The Mystery of the Daily എന്ന ഗ്രന്ഥം കണ്ടെത്താം. ഈ ലേഖനത്തിൽ "ദൈവനംദിനം" എന്നതിന്റെ ആ ഘടകത്തെ ഞാൻ പരിഗണിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. കൂടാതെ, "ദൈവനംദിനം" എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ ദൃഷ്ടികോണം ഒടുവിൽ ലൗദികേയൻ സെവൻ-ഡേ അഡ്വെന്റിസത്തിനുള്ളിൽ എങ്ങനെ സ്ഥാപിതമായി എന്നതിന്റെ "ആർ, എന്ത്, എന്തുകൊണ്ട്" എന്ന ചരിത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഉണ്ട്.

“ദൈനംദിനം” എന്ന പൂവിവർത്തനം ചെയ്ത പ്ലേട്ടിരിക്കുന്ന എലബായ പദത്തെ നിന്നെ നിർവചനം, കൂടാതെ 1901-ൽ ഗൗരവമായി ആരംഭിച്ച “ദൈനംദിനം” എന്ന അടിസ്ഥാനസത്യത്തെ നിന്നെതിരായ കലാപത്തെ നിന്നെ ചരിത്രം, ഹബ്ബക്കൂക്ക നിന്നെ പട്ടികകളിലും ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സമീപകാല ലേഖനങ്ങളിലുമെല്ലാം ആവർത്തനം അതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഈ ലേഖനത്തിൽ “the daily” എന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം റോം എന്ന ചിഹ്നം നിരസിക്കപ്പെടുന്നതോടു ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവചനപരമായ സവിശേഷതകളിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചുനിർത്തുവാനാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. എലൻ വൈറ്റിന്റെ രചനകളുടെ അധികാരം സത്യസന്ധമായി അംഗീകരിക്കുന്ന ഏവർക്കും “the daily” എന്നതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥഗ്രഹണം എന്താണെന്ന് അറിയുവാൻ താഴെക്കാട്ടുത്തിരിക്കുന്നതു വായിച്ചാൽ മതി.

“അപ്പോൾ ‘ദൈനംദിനം’ എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ കണ്ടത്, ‘യാഗം’ എന്ന വാക്ക് മനുഷ്യബുദ്ധിയാൽ ചേർക്കപ്പെട്ടതാണ്; അത് മൂലപാഠത്തിൽപ്പെട്ടതല്ല; കൂടാതെ ന്യായവിധിയുടെ സമയം എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന ഘോഷണം പ്രസ്താവിച്ചവർക്ക് അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ദൃഷ്ടി കർത്താവും നൽകിയിരുന്നു. 1844-ന് മുമ്പ് ഐക്യം നിലനിന്നിരുന്നപ്പോൾ, ‘ദൈനംദിനം’ സംബന്ധിച്ച ശരിയായ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏകദേശം എല്ലാവരും ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നു; എന്നാൽ 1844 മുതൽ, ആശയക്കുഴപ്പത്തിനിടെ, മറ്റു ദൃഷ്ടികൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു; അതിന്റെ ഫലമായി അന്ധകാരവും ആശയക്കുഴപ്പവും പിന്തുടർന്നു.” Review and Herald, November 1, 1850.

“ദിനംപ്രതി” എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിലും മില്ലിന്റെ ധാരണയെ തള്ളിക്കളയുന്നത്, ഒരേസമയം എല്ലൻ വൈറ്റിന്റെ എഴുത്തുകളുടെ അധികാരത്തെയും തള്ളിക്കളയുന്നതാണ്; കാരണം, “ന്യായവിധിയുടെ സമയം വന്നിരിക്കുന്നു” എന്ന ഘോഷണം പ്രഖ്യാപിച്ചവർക്കു കർത്താവും അതിന്റെ ശരിയായ ദൃഷ്ടികോണം തന്നുവെന്ന് അവർ കണ്ടിരുന്നു. “ദിനംപ്രതി”യെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റു കാഴ്ചപ്പാടുകൾ “അന്ധകാരവും ആശയക്കുഴപ്പവും” ഉത്പാദിപ്പിച്ചതായും അവർക്കു കാണിക്കപ്പെട്ടു; അവ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവലക്ഷണങ്ങളല്ല. രണ്ടാം തെസ്സലോനിക്കർ പഠിച്ചപ്പോൾ, “ദിനംപ്രതി” എന്നത് ജാതീയ റോമാണെന്ന് മില്ലർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

“ഞാൻ തുടർന്നു വായിച്ചു; അതു [നിത്യ യാഗം] ദാനിയേലിൽ അല്പം തെക്കാണ് കാണപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു സംഭവവും എനിക്കു കണ്ടത് എന്നായില്ല. അപ്പോൾ ഒരു അനുക്രമണികയുടെ സഹായത്തോടെ അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടുനിന്നിരുന്ന ആവാക്കുകൾ ഞാൻ എടുത്തു, ‘നീക്കിക്കളയുക;’ അവൻ നിത്യ യാഗത്തെ നീക്കിക്കളയും; ‘നിത്യ യാഗം നീക്കിക്കളയപ്പെടുന്ന കാലംമുതൽ,’ മുതലായവ. ഞാൻ തുടർന്നു വായിച്ചു; ഈ വചനത്തിൽ വെളിച്ചം ലഭിക്കുകയില്ലെന്ന് ഞാൻ

വിചാരിച്ചു; ഒടുവിൽ ഞാൻ 2 തെസ്സലോനിക്കർ 2:7, 8 എന്ന ഭാഗത്തു എത്തുന്നില്ല. 'അകൃത്യത്തെ നിന്റെ മർമ്മം ഇതിനകം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ല. ഉയപ്പെടുമ്പോൾ അവിൻ തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ ദുഷ്ടൻ വെളിപ്പെടും,' മുതലായവ. ആ വചനത്തിൽ ഞാൻ എത്തുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ, അഹോ, സത്യം എത്ര തെളിമയോടെയും മഹിമയോടെയും പ്രത്യക്ഷമായി! അതാ, അവിടെയാണ്! അതുതന്നെയാണ് നിത്യ യാഗം! എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ, 'ഇപ്പോൾ തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു വൻ,' അല്ലെങ്കിൽ തടയുന്നവൻ, എന്ന പൗലോസ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്താണ്? 'പാപപുരുഷൻ' എന്നും 'ദുഷ്ടൻ' എന്ന പദത്തെപ്പറ്റി പാപ്പ ത്വത്തെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന്. എന്നാൽ, പാപ്പ വെളിപ്പെടുന്നതിനെ തടയുന്നതെന്താണ്? അതു പുരാണമതമാണ്; എന്നാൽ, 'നിത്യ യാഗം' എന്നതെന്താണ് പുരാണമതം എന്നർത്ഥമാക്കേണ്ടതാണ്.—William Miller, Second Advent Manual, page 66." Advent Review and Sabbath Herald, January 6, 1853.

അവസാനമായി, ലവോദികുൻ അഡ്വൻറിസം, മില്ലറിനും ന്യായവിധിയുടെ ഘടികാരത്തിന്റെ ഘോഷണം നടത്തിയവർക്കും ലഭിച്ച ശരിയായ ഗ്രഹണത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു; അതിന്റെ പകരമായി, "the daily" ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിര ശുശ്രൂഷയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന മതഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ തെറ്റായ ആശയം സ്വീകരിച്ചു. ആ ഗ്രഹണം അനേകം തലങ്ങളിൽ അസംബന്ധമാണ്; എന്നാൽ അത് വെറും തെറ്റായതിലുപരി, ശൈതാനികമായ ഒരു പ്രതീകം ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു.

"അങ്ങനെ, പ്രധാനമായ അർത്ഥത്തിൽ മഹാനാഗം സാത്താനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, ദ്വിതീയമായ അർത്ഥത്തിൽ അത് പൈഗൻ റോമിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്." The Great Controversy, 439.

മില്ലർ "ദൈനംദിനം" എന്നു പറഞ്ഞത് ജാതീയ റോമിനെയും, അഥവാ മഹാസർപ്പത്തെയും, സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു; എന്നാൽ ലവോദികുക്കാരായ അഡ്വൻറിസം അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ വിശുദ്ധമന്ദിര ശുശ്രൂഷയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന ആശയം പതിവ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ചു. "ദൈനംദിനം" ജാതീയ റോമാണെന്ന മില്ലറിന്റെ തിരിച്ചറിവിനെ തള്ളിക്കളയുന്നത്, ഹബക്കുക്ക് രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായിരുന്ന ആ വിശുദ്ധ ചാർട്ടുകളിലുണ്ടാകാത്ത പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സത്യത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയാറിലെ ഏഴു കാലങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞത് എങ്ങനെയോ അങ്ങനെ തന്നെ, ഇതും ഒരു അടിസ്ഥാന സത്യത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നതാണ്.

"ദൈനംദിനം" പൈഗൻ റോമിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന സത്യം നിരസിക്കുന്നതു, അഡ്വൻറിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെയും പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മവിന്റെ അധികാരത്തെയും

നിരസിക്കുന്നതാകുന്നു. സാത്താന്റെ ഒരു പ്രതീകത്തെ ക്രിസ്തുവിന് പ്രതീകമായി തിരിച്ചറിയുന്നതു, ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ സാത്താന്റെ പ്രവൃത്തിയായി തിരിച്ചറിയുന്നതിന് സമാന്തരമാണ്.

“ക്രിസ്തുവിനെ നിരസിച്ചതിലൂടെ യെഹൂദജനങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെടാത്ത പാപം ചെയ്തു; കരുണയുടെ ക്ഷണം നിരസിക്കുന്നതിലൂടെ നാമും അതേ തെറ്റ് ചെയ്യാം. ജീവന്റെ പ്രഭുവിനെ നിന്ദിക്കുകയും, അവന്റെ നിയുക്ത ദൂതന്മാരുടെ വാക്ക് കേൾക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച് പകരം ആത്മാവിനെ ക്രിസ്തുവിൽനിന്ന് അകറ്റിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന സാത്താന്റെ കാര്യസ്ഥന്മാരുടെ വാക്ക് കേൾക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, സാത്താന്റെ സഭാഗോപിന്റെ മുമ്പിലും സ്വർഗീയ വിശ്വത്തിന്റെ മുമ്പിലും നാം അവനെ അപമാനിക്കുന്നു. ഒരുവൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവന്നു പ്രത്യാശയോ ക്ഷമയോ കണ്ടെത്താനാകുകയില്ല; ഒടുവിൽ ദൈവത്തോടു അനുരഞ്ജിതനാകുവാനുള്ള സർവ്വാഗ്രഹവും അവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തും.”
The Desire of Ages, 324.

ലാവോദിക്യൻ അഡ്വാന്റിസം “ദൈവനിമിത്തം” എന്നും ഏഴ് കാലങ്ങൾ എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ ബോധ്യത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ പ്രവചനാത്മാവിന്റെ അധികാരത്തെയും അടിസ്ഥാനങ്ങളെയും മാത്രമല്ല തള്ളിക്കളഞ്ഞത്; ഗബ്രിയേൽ ദൂതനും മറ്റ് ദൂതന്മാരും തന്റെ ബോധ്യങ്ങളിലേക്കു നയിച്ചിരുന്ന വിലും മില്ല്യുടെ പ്രവർത്തനവും അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

“ദൈവം തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു, ബൈബിളിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ലാത്ത ഒരു കർഷകന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു, പ്രവചനങ്ങളെ അന്വേഷിപ്പാൻ അവനെ നയിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്മാർ ആ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനെ ആവർത്തിച്ച് സന്ദർശിച്ചു. അവന്റെ മനസ്സിനെ നയിക്കാനും ദൈവജനത്തിന് എപ്പോഴും അന്ധകാരമായിരുന്ന പ്രവചനങ്ങളെ അവന്റെ ഗ്രഹണശക്തിക്കു തുറന്നുകൊടുക്കാനും. സത്യത്തിന്റെ ശൃംഖലയുടെ ആരംഭം അവന്നു നൽകിയിരുന്നു; അങ്ങനെ അവൻ കണ്ണി പിന്നെ കണ്ണി എന്നിങ്ങനെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ നയിക്കപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ ദൈവപ്രവചനത്തെ അത്ഭുതത്തോടും ആരാധനാഭാവത്തോടും കൂടി അവൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നവനായി. അവിടെ അവൻ സത്യത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു ശൃംഖല കണ്ടു. പ്രചോദിതമല്ലാത്തതെന്ന് അവൻ കരുതിയിരുന്ന ആ വചനം ഇപ്പോൾ അതിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിലും മഹിമയിലും അവന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു മുമ്പിൽ തുറന്നുകിടന്നു. തിരുവെഴുത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മറ്റൊന്നിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുവെന്നും, ഒരു വാക്യഭാഗം തന്റെ ഗ്രഹണത്തിനു അടഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അതിനെ വിശദീകരിക്കുന്നതു വചനത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തിൽ താൻ കണ്ടെത്തുന്നതെന്നും അവൻ കണ്ടു. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ വചനത്തെ അവൻ സന്തോഷത്തോടെയും അത്യന്തം ആഴത്തിലുള്ള ആദരവോടെയും ഭക്തിഭയത്തോടെയും കണക്കാക്കി.” Early Writings, 230.

“അവന്റെ ദൂതൻ” എന്ന ത് ദൂതനായ ഗ്രബിയേലിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ഒരു പ്രയോഗമാണ്.

ദൂതന്റെ ഈ വാക്കുകൾ: ‘ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രബിയേൽ ആകുന്നു,’ എന്നത്, സ്വർഗീയ രാജസദസ്സുകളിൽ അവൻ അത്യുന്നത ബഹുമാനമുള്ള ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു എന്നതു തെളിയിക്കുന്നു. ദാനിയേലിനോടു ഒരു സന്ദേശവുമായി അവൻ വന്നപ്പോൾ, അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ‘ഈ കാര്യങ്ങളിൽ എനിക്കൊപ്പമിരുന്ന നിന്റെ പ്രഭുവായ മീഖായേൽ [ക്രിസ്തു] അല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല.’ ദാനിയേൽ 10:21. ഗ്രബിയേലിനെക്കുറിച്ചു രക്ഷകൻ വെളിപ്പാടിയിട്ടുള്ളതെങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ‘തന്റെ ദൂതൻ മുഖാന്തരം തന്റെ ദാസനായ യോഹന്നാനോടു അതിനെ അയച്ചു സൂചിപ്പിച്ചു.’ വെളിപ്പാട് 1:1.” യുഗങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം, 99.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമായി ഒരു സാത്താനിക പ്രതീകത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നത് ക്ഷമിക്കപ്പെടാത്ത പാപത്തോടുള്ള ഒരു സമാന്തരമാത്രമല്ല; ക്രിസ്തു അയക്കുന്ന ദൂതന്മാരെ നിരസിക്കുന്നതുമായും ക്ഷമിക്കപ്പെടാത്ത പാപം ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. അപ്പോൾ “ദൈവനിമിത്തം” ക്ഷമിക്കപ്പെടാത്ത പാപത്തിന്റെ പ്രതീകമായി മാറുന്നു; “തിരഞ്ഞെടുത്തവനായ” വില്യം മില്ലർ ആ സത്യത്തിന്റെ ശരിയായ ഗ്രഹിക്കലിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു, തുടർന്ന് അത് നിരസിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ, അത് നേരിട്ട് രണ്ടാം തെസ്സലോണിക്കുരിലേക്കു പൊരുത്തപ്പെടുന്നു; മില്ലർ തന്റെ കണ്ടെത്തൽ നടത്തിയതു തന്നെയുള്ള തിരുവെഴുത്ത് ഭാഗം അതാണ്. ആ സത്യത്തെ നിരസിക്കുന്നത് സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കാത്തതിനുള്ള തെളിവാണ്; ആ കലാപം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നീക്കിക്കളയലിനെയും സാത്താന്റെ അശുദ്ധാത്മാവിനെ ഏല്പിക്കലിനെയും ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു; അതിനെയാണ് പൗലോസ് ശക്തമായ ഭ്രമം എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത്.

“ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്ന” “നിന്റെ ജനത്തിലെ കള്ളന്മാർ” എന്നത് എങ്ങനെയോ, അതുപോലെ “ദൈവനിമിത്തം” എന്നതും ജാതീയ റോമിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്. രണ്ടാം തെസ്സലോണീകൂർ എന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ സന്ദേശത്തെ നിരസിക്കുന്നതു അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല എന്നതിനുള്ള തെളിവാണെന്ന് പൗലോസ് പഠിപ്പിക്കുന്നു. അധ്യായത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സത്യത്തെ അവർ സ്നേഹിക്കാത്തതിനാൽ, അവർക്ക് ശക്തമായ ഭ്രമം ലഭിക്കുന്നു.

എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും അന്ത്യദിനങ്ങളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു; ഈ ലേഖനത്തിലെ മുമ്പുള്ള പ്രചോദിത ഭാഗങ്ങൾ, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പകർച്ചയുടെ സമയത്ത് സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കാത്തവരുടെ മേൽ ശക്തമായ വഞ്ചന വരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഒരു വിഭാഗം എണ്ണ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; മറ്റൊരു വിഭാഗം ശക്തമായ വഞ്ചന സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

2001 സെപ്റ്റംബർ 11 മുതൽ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമം വരെയുള്ള മുദ്രയിടൽ സമയത്ത് നിലവിലുള്ള പരീക്ഷണക്കുറവുകളിലൂടെ തുറന്നുകാട്ടപ്പെടുന്ന അറിവിന്റെ വർധനയെ നിരസിക്കുന്ന വരിൽ നിന്ന് പരിശുദ്ധാത്മ വാപിൻവലിക്കപ്പെടുന്ന ചരിത്രകാലത്താണ് പരിശുദ്ധാത്മ വാപകർന്നെഴുതപ്പെടുന്ന ത്. മുമ്പ് പറഞ്ഞതുപോലെ വീണ്ടും ആവർത്തനം കൈക്കൊള്ളാൻ:

“അവസാന നാളുകളിലേക്കു ദൃഷ്ടി തിരിച്ച്, അതേ അനന്തശക്തി, ‘രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു സത്യത്തോടുള്ള സ്നേഹം സ്വീകരിച്ചില്ല’ എന്നവരെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: ‘ഈ കാരണത്താൽ അവർ ഭോഷിനെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവർക്കു ശക്തിയായ വഞ്ചന അയക്കും; സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ അനീതിയിൽ പ്രസാദം കണ്ട എല്ലാവർക്കും ദണ്ഡനം വരേണ്ടതിന്നു തന്നെ.’ അവർ അവന്റെ വചനത്തിലെ ഉപദേശങ്ങളെ നിരസിക്കുമ്പോൾ, ദൈവം തന്റെ ആത്മാവിനെ പിൻവലിക്കുകയും, അവർ സ്നേഹിക്കുന്ന വഞ്ചനകളുടെ അധീനതയിൽ അവരെ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.” Early Writings, 46.

വരികു മീതെ വരി എന്നപോലെ ദാനിയേൽ പഠിപ്പിക്കുന്നത്, അവസാന നാളുകളിൽ ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നത് നിന്റെ ജനത്തിലെ കള്ളന്മാരാണ് (റോമിന്റെ ഒരു പ്രതീകം) എന്നതാണ്. ആ കള്ളന്മാർ “ദൈവനിന്ദനം” എന്ന പേരിലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അവസാന നാളുകളിൽ ദർശനം ഇല്ലാത്തവർ നശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു ശലോമോൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു; അതായത് നഗ്നരാകുന്നതാണ്. നഗ്നരാക്കപ്പെടുക എന്നത് ലയോദികുനായിരിക്കുന്നു എന്നതാകുന്നു; ലയോദികുനായവൻ ഒരു മൂഢകന്യകയാണ്.

“മൂഢകന്യകമാർ മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സഭയുടെ അവസ്ഥ, ലാവൊദിക്കേയ അവസ്ഥയായും വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.” റിവ്യൂ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, ഓഗസ്റ്റ് 19, 1890.

അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശം വരുമ്പോൾ മൂഢകന്യകയായിരിക്കുകയെന്നത്, വെളിപ്പാട് പതിനാറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന “നിന്റെ നഗ്നതയുടെ ലജ്ജ” എന്നതിനെ പ്രകടമാക്കുന്നതാകുന്നു. ആറാം ബാധയിൽ യോഹന്നാൻ നൽകുന്ന മുന്നറിയിപ്പ്, 1989 മുതൽ ലോകത്തെ അർദ്ധഗൈദ്യോനിലേക്കു നയിക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മഹാസർപ്പം, മൃഗം, വ്യാജപ്രവാചകൻ എന്നിവരുടെ ത്രിമൂഖ ഐക്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്.

രണ്ടാം തെസ്സലോണിക്കർ 2-ൽ ഉൾപ്പെട്ട പൗലോസിന്റെ സന്ദേശം ദാനിയേൽ “നിത്യ യാഗം” എന്ന പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന തുവെറും പൗരാണിക റോമാണെന്ന തിനെക്കുറിച്ചു മുമ്പെഴുതിയത്; മറിച്ച്, ആ അദ്ധ്യായം പൗരാണിക റോമിനും പാപ്പാ റോമിനും ഇടയിലുള്ള ബന്ധത്തെയാണ് ഉന്നയിപ്പിക്കുന്നത്. പൗരാണിക റോം, 538-ൽ ഭൂമിയുടെ

സിംഹാസനത്തു് ലേക്കു് വരുന്ന തിന്മനിന്നു് പാപപുരുഷനെ തടഞ്ഞു നിർത്തി (തടഞ്ഞു വെച്ചു). ഒരിക്കൽ പൗരാണിക റോം നീക്കം ചെയ്ത ഉയപ്പെട്ട പ്ലേ ഓൾ, "അകൃത്യത്തെ നിന്റെ രഹസ്യം," അഥവാ റോമിന്റെ പാപമായ "ആദുഷ്ടൻ," വെളിപ്പെടുന്നതു്. ആ അധ്യായത്തിൽ പൗലോസ് പൗരാണിക റോമും പാപ റോമും തമ്മിലുള്ള ഒരു പ്രത്യേക പ്രവചനാത്മക ബന്ധം തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു്. ആ അധ്യായത്തിൽ ഉപദേശത്തെ നിരസിക്കുന്ന സത്യത്തെ നിരസിക്കുകയും ശക്തമായ വഞ്ചന ഏറ്റുവാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്.

ആരും യാതൊരു വിധത്തിലും നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാതിരിക്കട്ടെ; കാരണം ആദ്യം വിശ്വാസഭ്രംശം സംഭവിക്കുകയും നാശപ്രത്നമായ പാപപുരുഷൻ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യാതെ ആ ദിവസം വരികയില്ല. അവൻ ദൈവം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതും ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതുമായ എല്ലാറ്റിനുമേൽ എതിർത്ത് സ്വയം ഉയർത്തിക്കൊള്ളുന്നവൻ ആകുന്നു; അങ്ങനെ താനേ ദൈവമാണെന്ന് കാണിച്ചുകൊണ്ടു് ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരത്തിൽ ദൈവമായി ഇരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇനിയും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നില്ലയോ? അവൻ തന്റെ സമയത്ത് വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഇപ്പോൾ എന്താണു് തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നതെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. അകൃത്യത്തിന്റെ മർമ്മം ഇതിനകം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും ഇപ്പോൾ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നവൻ വഴിമാറിപ്പോകുന്നതുവരെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അപ്പോൾ ആ ദുഷ്ടൻ വെളിപ്പെടും; അവനെ കർത്താവു തന്റെ വായിലെ ശ്വാസത്താൽ സംഹരിക്കുകയും തന്റെ വരവിന്റെ പ്രകാശത്താൽ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അവന്റെ വരവ് സാത്താന്റെ പ്രവർത്തനാനുസാരമായി സകല ശക്തിയോടും അടയാളങ്ങളോടും വ്യാജ അത്ഭുതങ്ങളോടും കൂടിയതും, നശിച്ചുപോകുന്നവരിൽ അധർമ്മത്തിന്റെ സകല വഞ്ചനയോടും കൂടിയതുകൊണ്ടു്; അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു സത്യത്തോടുള്ള സ്നേഹം സ്വീകരിച്ചില്ല എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ. ഈ കാരണത്താൽ അവർ അസത്യത്തെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവർക്കു ശക്തമായ വഞ്ചന അയക്കും; അങ്ങനെ സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ അധർമ്മത്തിൽ പ്രസാദം കണ്ടെത്തിയ എല്ലാവരും ശിക്ഷാവിധിക്കു വിധേയരാകേണ്ടതിന്നു. 2 തെസ്സലോനീകർ 2:3-12.

ഈ അന്ത്യദിനജനങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടാണു് "ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്?" എന്തുകൊണ്ടാണു് അവർക്കു് "പ്രബലമായ വഞ്ചന" അയക്കപ്പെടുന്നത്? അവർ എന്തുകൊണ്ടാണു് "നശിച്ചുപോകുന്നത്," അങ്ങനെ അവരുടെ നഗ്നതയുടെ ലജ്ജ വെളിപ്പെടുന്നത്? ഈ ഭാഗം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, അവർ സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കാത്തതിനാലാണെന്നാണു്; കൂടാതെ, അധ്യായത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സത്യം ഇതാണു്: ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ നാലാമത്തെ രാജ്യമാകുന്ന പൗരാണിക റോം, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ അഞ്ചാമത്തെ രാജ്യമാകുന്ന പാപ്പൽ റോം സിംഹാസനത്തിലേക്കു് ഉയരുന്നതിനെ, പൗരാണിക മതം നീക്കിക്കളയപ്പെടുന്നതുവരെ, തടഞ്ഞുനിർത്തുമെന്നതാണു്.

അധ്യായത്തിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന ജാതീയ റോമും പാപ്പാത്വ റോമും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, പെർഗാമൊസ് സഭയും തുയാതീര സഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമായി യോഹന്നാനും തിരിച്ചറിയുന്നു. പെർഗാമൊസ് ജാതീയ റോമിനോട് അനുരൂപമാണ്; തുയാതീര പാപ്പാത്വ റോമാകുന്നു. ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകവും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ഈ രണ്ടു ശക്തികളുടെയും ബന്ധത്തിന് പൗലോസും യോഹന്നാനും രണ്ടു സാക്ഷികളെ നൽകുന്നു.

ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ, പൗരസ്ത്യ റോമിനും പാപ്പാധിപത്യ റോമിനുമുള്ള ബന്ധം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ 2-ൽ, ചെളിമണ്ണിനോടുകൂടിയ ഇരുമ്പിന്റെ കലവറയാൽ അത് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ദാനിയേൽ 7-ൽ പൗരസ്ത്യ റോമും പാപ്പാധിപത്യ റോമും രണ്ടും “വ്യത്യസ്തമായ” രാജ്യങ്ങളാകുന്നു; ദാനിയേൽ 2 ഈ രണ്ടു ശക്തികളെ ഒരു കലവറയായി ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിലും, 7-ാം അധ്യായം പാപ്പാധിപത്യ ശക്തി പൗരസ്ത്യ റോമിന്റെ പത്ത് കൊമ്പുകളുള്ള രാജ്യത്തിൽനിന്ന് ഉദ്ഭവിക്കുന്നുവെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ 8-ൽ, 9 മുതൽ 12 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിലെ ചെറിയ കൊമ്പ് അതിന്റെ ഇരു ഘട്ടങ്ങളിലുമുള്ള റോമാണ്. 9-ഉം 11-ഉം വാക്യങ്ങളിൽ ചെറിയ കൊമ്പ് പൂല്പിംഗപ്രയോഗത്തിലാണ്; അതുവഴി പൗരസ്ത്യ റോമിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. 10-ഉം 12-ഉം വാക്യങ്ങളിൽ ചെറിയ കൊമ്പ് സ്ത്രീലിംഗപ്രയോഗത്തിലാണ്; അതുവഴി പാപ്പാധിപത്യ റോമിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിന്റെ എട്ടാം അധ്യായത്തിലെ പതിമൂന്നാം വചനത്തിൽ, പൗരാണിക റോമും പാപ്പാത്വ റോമും ശൂന്യമാക്കുന്ന രണ്ടു ശക്തികളായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. പൗരാണിക റോം “നിത്യമായ” ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തിയും, പാപ്പാത്വ റോം ശൂന്യമാക്കുന്ന അതിക്രമവും ആകുന്നു. പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ മുപ്പത്തൊന്നാം വചനത്തിൽ, പൗരാണിക റോമിന്റെ “നിത്യമായ” ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തി, പാപ്പാത്വ ശക്തിയായ ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ളേച്ഛതയെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ പതിനൊന്നാം വചനത്തിൽ, പാപ്പാത്വത്തിന്റെ ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ളേച്ഛത സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടേണ്ടതിനായി, പൗരാണിക റോമിന്റെ “നിത്യമായ” ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തി നീക്കപ്പെടുന്നു.

റോമിന്റെ ശൂന്യമാക്കുന്ന ആ രണ്ടു ശക്തികളുടെ പരസ്പരബന്ധം ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങളിലെ പ്രധാന വിഷയമാണ്; അതേ ബന്ധത്തെയാണ് ഒരു വ്യക്തികളെ തെളിയിക്കുന്നതിലൂടെ ഉൽപ്പാദിക്കപ്പെടുന്ന ശക്തമായ വഞ്ചനയെ ഓഴിവാക്കുവാൻ സത്യമായി സ്നേഹിക്കേണ്ട സത്യമായി പൗലോസ് തിരിച്ചറിയുന്നത്. ദൈവം ഒരിക്കലും അനാവശ്യ ആവർത്തനം ചെയ്യുന്നില്ല; അങ്ങനെ പൗരാണിക റോമിനും പാപ്പാത്വ റോമിനും ഇടയിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ഓരോ പ്രതിനിധാനവും ആ

വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അതിന്റെ തനതായ പ്രത്യേക സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു; എന്നാൽ അത് ദിവസങ്ങളിലെ റോമിന്റെ പ്രതീകത്തെ നിരസിക്കുന്ന ത് പിന്നെ മഴയെ നിരസിക്കുകയും അതിന്റെ സ്ഥാനത്തെ ശക്തമായ വഞ്ചന ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. അതു എന്തെന്ന നായലയൊടികൂടി നായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

ലാവൊദികുകാലത്തെ അഡ്വൈൻസിസ് ചരിത്രകാരന്മാർ, വിലാസ മിസ്റ്ററിന്റെ പങ്കിനോടും പ്രവർത്തനത്തോടും വിശുദ്ധമായ ആദരവ് ഒന്നും പ്രകടിപ്പിക്കാതിരുന്നാലും, ജാതീയ റോമും പാപ്പായുടെ റോമും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞതുതന്നെയായിരുന്നു തന്റെ പ്രവചനപരമായ എല്ലാ പ്രയോഗങ്ങളും നിർമ്മിച്ച പ്രവചനഘടനയെന്ന് അവർ സമ്മതിക്കുന്നു. ഗബ്രിയേലും മറ്റു ദൂതന്മാരും മിസ്റ്ററി ജാതീയ റോമും പാപ്പായുടെ റോമും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മനസ്സിലാക്കുന്നതിലേക്കു നയിച്ചു; എന്നാൽ തന്റെ ചരിത്രാവബോധത്തിൽ, ഡ്രാഗൺ, മൃഗം, കള്ളപ്രവാചകൻ എന്നിവകൊണ്ട് ഘടിതമായ ത്രിവിധ സത്തയായി റോമിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടില്ല.

അവന്റെ കാലത്ത് ഐക്യനാടുകൾ വ്യാജപ്രവാചകനെന്ന തന്റെ പങ്ക് ഇനിയും ആരംഭിച്ചിരുന്നില്ല; കാരണം ഐക്യനാടുകളിലെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ 1844 വരെ റോമിന്റെ പുത്രിമാരായിത്തീർന്നിരുന്നില്ല, കൂടാതെ മിസ്റ്ററിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രവർത്തനം ഇതിനകം തന്നെ 1842 മെയ് മാസത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട 1843-ലെ ചാർട്ടിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

1989-ൽ ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തെപ്പറ്റി അവസാന ആറു വാക്യങ്ങളെ ശ്രദ്ധദ്രവ്യമായിക്കണ്ടപ്പോൾ; ആ കാലഘട്ടത്തിനായിരുന്ന ദൂതൻ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തെപ്പറ്റി നാൽപ്പതാം വാക്യം മുതൽ നാൽപ്പത്തിയഞ്ചാം വാക്യം വരെ പ്രവചനാത്മക പ്രവർത്തനങ്ങളെ ശ്രദ്ധ വഹിച്ചുകിടക്കുന്ന മൂന്നു ശക്തികൾ ഉണ്ടെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിലെതെക്കിന്റെ രാജാവ് മഹാസർപ്പശക്തിയാണ് വാക്യത്തിന്റെ ആരംഭത്തെപ്പറ്റി 1798-ൽ നാപോളിയൻ ഫ്രാൻസിന്റെ മഹാസർപ്പശക്തിയുടെ കയ്യാൽ മാരകമുറിവിലാിച്ച പാപ്പാശക്തിയാണ് വടക്കിന്റെ രാജാവ്. ആ വാക്യത്തിൽ പാപ്പാശക്തി തന്റെ മാരകമുറിവ് സൗഖ്യമാക്കുന്ന പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കുന്നതു്. 1989-ൽ വടക്കിന്റെ അന്നുതെക്കിന്റെ രാജാവായി മാറിയിരുന്ന സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ മഹാസർപ്പശക്തിക്കെതിരെ പ്രത്യേക മണ്ണെടുത്തു എന്നതു്. കത്തോലിക്കാത്വത്തിന്റെ മൃഗം സോവിയറ്റ് യൂണിയനെതിരെ പ്രത്യേക മണ്ണെടുത്ത റിപ്പോർട്ടർ, അത് വെളിപ്പെടുത്തിനാറാം അദ്ധ്യായത്തിലെ വ്യാജപ്രവാചകനായ ഐക്യനാടുകളുടെ പ്രതിനിധി സൈന്യവുമായി വന്നു. തെക്കിന്റെ രാജാവായ മഹാസർപ്പം, വടക്കിന്റെ രാജാവായ മൃഗം, രഥങ്ങളുടെയും കുതിരയുടെയും വകരുടെയും കപ്പലുകളുടെയും വ്യാജപ്രവാചകൻ—ഇവയെല്ലാം നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പ്രവചനരേഖ നാൽപ്പത്തിയഞ്ചാം വാക്യത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നതു്, അവിടെ

പാപ്പാശക്തി "സഹായിപ്പാൻ ആരുമില്ലാതെ തന്റെ അന്ത്യത്തിൽ എത്തുന്നതു്."

വെളിപ്പാട് പുസ്തകം പതിനാറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്ന അർമഗെദോൻ, ക്രിസ്തുവിന്റെ മടങ്ങിവരവിന് മുമ്പ് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ കലാപത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രതീകാത്മക ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ പ്രദേശമാണ്. അർമഗെദോൻ ഒരു പ്രതീകമാണ്; ഈ പദം രണ്ടു പദങ്ങളിൽ നിന്നാണ് നിർമ്മിതമായിരിക്കുന്നത്: "ഹർ" എന്നത് മല എന്നർത്ഥം, "മെഗിദോ" യിസ്രായേൽ താഴ്വരയായ യിസ്രേയേൽ സമഭൂമിയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മെഗിദോ ഒരു താഴ്വരയായിരിക്കെ യോഹന്നാൻ അതിനോടൊപ്പം ഒരു മല ചേർത്തിരിക്കുന്നത്, അർമഗെദോൻ ഒരു ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സൂചന ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പ്രതീകമാണെന്ന് പ്രവചനപഠിതാവിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു; കാരണം യിസ്രേയേൽ താഴ്വരയിൽ ഒരു മല ഇല്ല.

യെസ്രേയേൽ താഴ്വര മൂന്ന് സമുദ്രങ്ങൾക്കിടയിലും (മെഡിറ്ററേനിയൻ സമുദ്രം, ഗലീലക്കടൽ, മരിച്ചുകടൽ) യെരൂശലേമിനും ഇടയിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇത് വടക്കൻ ഇസ്രായേലിന്റെ താരതമ്യേന കേന്ദ്രഭാഗത്താണ്; ഈ മൂന്ന് ജലാശയങ്ങളും യെരൂശലേമും അതിനെ ചുറ്റി വൃത്യസ്ത ദിക്കുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പത്തിയഞ്ചാം വാക്യത്തിലാണ് വടക്കൻ രാജാവിന് സഹായിപ്പാൻ ആരുമില്ലാതെ അവന്റെ അന്ത്യം സംഭവിക്കുന്നത്; ആ വാക്യം അവന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ അന്ത്യം സമുദ്രങ്ങൾക്കും യെരൂശലേമിലെ മഹത്വമുള്ള വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിനും ഇടയിൽ ആണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പതാം വാക്യം, പാപ്പാധിപത്യ ശക്തിയുടെ മാരക മുറിവിന്റെ സൗഖ്യപ്പെടലിന്റെയും അതിന്റെ അന്തിമ അന്ത്യത്തിന്റെയും വിഷയങ്ങളായ മൂന്ന് ശക്തികളെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു.

വാക്യങ്ങളിലെ ആദ്യ വാചകഭാഗം അവസാനകാലത്തെ 1798-ൽ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അന്നാണ് പാപ്പാത്വത്തിന് അതിന്റെ മരണകാരിയായ മുറിവ് ലഭിച്ചത്. നാല്പ്പത്തിയഞ്ചാം വാക്യം അതിന്റെ സ്ഥിരമായ മരണകാരിയായ മുറിവിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. പാപ്പാത്വ ശക്തിയുടെ ആദ്യ മരണത്തിനും അവസാന മരണത്തിനും ഇടയിലുള്ള പ്രവചനചരിത്രം, അതിന്റെ മരണകാരിയായ മുറിവ് സുഖപ്പെടുകയും, പാപ്പാത്വ ശക്തിയുടെ അന്തിമ നാശത്തിന് മുമ്പായി അതിന്റെ മേലാധികാരം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന വേളയിൽ, മനുഷ്യജാതിയുടെ കലാപത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഈ ആറ് വാക്യങ്ങൾ സത്യത്തിന്റെ മൂല വഹിക്കുന്നു; കാരണം ആരംഭവും അവസാനവും രണ്ടും പാപ്പാത്വ ശക്തിയുടെ മരണമാണ്, നടുവിലുള്ള വാക്യങ്ങൾ ആദ്യ മരണകാരിയായ മുറിവ് സുഖപ്പെടുമ്പോൾ മനുഷ്യജാതിയുടെ കലാപത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

മില്ലിനിൻ പൗരാണിക റോമും പാപ്പാ ധാരിപത്യ റോമും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതന്മാരിൽനിന്നു വെളിച്ചം ലഭിച്ച എല്ലാ പ്രവചനാത്മക പ്രയോഗങ്ങളിലുമെല്ലാം മില്ലിർ ഉപയോഗിച്ച പ്രവചനാത്മകമായ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള താക്കോൽ രണ്ടാം തെസ്സലോണിക്കർ 2-ൽ കാണുന്ന "ദൈവനിമിത്തം" ആയിരുന്നൂ. ആ അധ്യായത്തിലെ "ദൈവനിമിത്തം" പൗരാണിക റോമാണ്; വിലാസം മില്ലിർ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വന്ന ദർശനത്തെ സ്ഥാപിച്ചതും അതുതന്നെ, കാര്യം പരിഗണനാർഹമായ അധ്യായത്തിലെ പരിഗണനാർഹമായ വാക്യത്തിൽ പറയുന്ന നിന്റേ ജനത്തിന്റേ കവർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി ആയ റോമുതന്നെയാണ് ആ ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നതു്.

1989-ൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ വർദ്ധനയെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി ഉയർത്തപ്പെട്ട ദൂതൻ, റോമിന്റെ ത്രിവിധ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കി. മില്ലിർ ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ ദൂതനായിരുന്നു; ലോകത്തിന് അവൻ അവതരിപ്പിച്ച ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി, റോമിന്റെ ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും പ്രത്യക്ഷതകൾ അവൻ മനസ്സിലാക്കി. മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ ദൂതൻ, ലോകത്തോടു പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ തനിക്ക് ലഭിച്ച ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി, റോമിന്റെ മൂന്നു പ്രത്യക്ഷതകളും മനസ്സിലാക്കി.

റോമിന്റെ ആദ്യ പ്രത്യക്ഷീകരണം പൗരാണിക റോമായിരുന്നു. പൗരാണിക റോമിൽ നിന്നാണ് രണ്ടാമത്തെ പ്രത്യക്ഷീകരണമായ പാപ്പായുടെ റോം ഉദ്ഭവിച്ചത്. ആദ്യത്തെ രണ്ടു പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ആധുനിക റോം ഉത്ഭവിച്ചത്; അതായത്, സർപ്പം, മൃഗം, കള്ളപ്രവാചകൻ എന്നിവരുടെ ത്രിവിധ സഖ്യം.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ അഡ്വറ്ട് ചരിത്രത്തിലെ "ദൈവനിമിത്തം" എന്ന വിവാദത്തിന്റെ പ്രവാഹം നാം തുടരും.

മേൽപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന് അടിയിലുള്ളതു കാണുകയും സകല മനുഷ്യരുടെയും ഹൃദയങ്ങൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ, മഹത്തായ വെളിച്ചം ലഭിച്ചവരെക്കുറിച്ച് ഉപകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നൂ: 'അവർ തങ്ങളുടെ നൈതികവും ആത്മീയവുമായി നിലയാൽ ദുഃഖിതരാകുകയും വിസ്മയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നില്ല.' അതെ, അവർ തങ്ങളുടേതായ വഴികളെ തെരഞ്ഞെടുത്തു; അവരുടെ ആത്മവാദം അവരുടെ മ്ലേച്ഛങ്ങളിൽ ആനന്ദിക്കുന്നൂ. 'ഞാനും അവരുടെ വഞ്ചനാഭ്രമങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, അവർ ഭയപ്പെടുന്നതു അവരുടെമേൽ വരുത്തുവാൻ; ഞാൻ വിളിച്ചപ്പോൾ ആരും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല; ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾ അവർ കേട്ടില്ല; എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ദോഷം ചെയ്യുകൊണ്ടും, എന്നിരിക്കും പ്രസാദമല്ലാത്തതുതന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടും ഇരുന്നൂ.' 'അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട സത്യത്തിന്റെ സ്നേഹം സ്വീകരിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടും,' 'അനീതിയിൽ പ്രസാദം കണ്ടെത്തിയതുകൊണ്ടും,' 'അവർ ഒരു വൃജം വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവർക്കു ശക്തമായ വഞ്ചനാഭ്രമം

അയക്കും. യെശയ്യാവു 66:3, 4; 2 തെസ്സലോനിക്കർ 2:11, 10, 12.

സ്വർഗ്ഗീയ ഉപദേശകൻ ചോദിച്ചു: 'നിങ്ങൾ ശരിയായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയുന്നു എന്നും ദൈവം നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ നടിക്കുന്നപ്പോൾ, യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ലോകനയപ്രകാരം അനേകം കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടും യഹോവയ്ക്കെതിരെ പാപം ചെയ്യുകൊണ്ടും ഇരിക്കുമ്പോൾ, മനസ്സിനെ വഞ്ചിക്കാൻ ഇതിലും ശക്തമായ ഭ്രമം എന്താകാം? അതോ, ഒരിക്കൽ സത്യം അറിഞ്ഞിരുന്ന മനുഷ്യർ ഭക്തിയുടെ രൂപത്തെ അതിന്റെ ആത്മാവും ശക്തിയും എന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുമ്പോൾ; അവർ തങ്ങൾ സമ്പന്നരുമായും സമൃദ്ധിപ്രാപിച്ചവരുമായും ഒന്നും അഭാവമില്ലാത്തവരുമാണെന്ന് ധരിക്കുമ്പോൾ, യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ അവർ എല്ലാറ്റിനും അഭാവമുള്ളവരായിരിക്കെ—മനസ്സുകളെ കീഴടക്കുന്ന അതൊരു വലിയ വഞ്ചനയും മോഹിപ്പിക്കുന്ന ഭ്രമവുമാകുന്നു.'

"തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ നിർമലമായി സൂക്ഷിക്കുന്ന തന്റെ വിശ്വസ്ത ദാസന്മാരോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നിലപാടിൽ യാതൊരു മാറ്റവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നാൽ പലരും, 'സമാധാനവും സുരക്ഷയും' എന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നു; അതേസമയം പെട്ടെന്നുള്ള നാശം അവരുടെ മേൽ വരികയാണ്. സമ്പൂർണ്ണമായ മാനസാന്തരം ഉണ്ടാകാതെ, മനുഷ്യർ സമ്മതീകരണത്താൽ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ താഴ്ത്തി, യേശുവിലുള്ളതുപോലെ സത്യത്തെ സ്വീകരിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ ഒരിക്കലും സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല. നമ്മുടെ നിരകളിൽ ശുദ്ധീകരണം സംഭവിക്കുമ്പോൾ, സമ്പന്നരായും ധനസമ്പത്തിൽ വർദ്ധിച്ചവരായും ഒന്നിനും അഭാവമില്ലാത്തവരായും ഇരിക്കുന്നു എന്നു അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ട് നാം ഇനി നിർഭയമായി വിശ്രമിക്കയില്ല."

""തങ്ങളുടെ പൊന്നു അഗ്നിയിൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്; തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ലോകത്താൽ കലങ്കിതമായിട്ടില്ല' എന്നു സത്യമായി ആരാണ് പറയാൻ കഴിയുക? തങ്ങളുടെ ഉപദേശകൻ പറയപ്പെടുന്ന നീതിയുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. അവ അഴിച്ചുമാറ്റി, അവൻ അടിയിൽ മറഞ്ഞുകിടന്ന അശുദ്ധി വെളിപ്പെടുത്തി. പിന്നെ അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു: 'അവർ തങ്ങളുടെ അശുദ്ധിയും സ്വഭാവത്തിന്റെ ചീഞ്ഞുപോകലും എത്ര വ്യാജാഭിമാനത്തോടെ മറച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നീ കാണുന്നില്ലേയോ? 'വിശ്വസ്തനഗരം എങ്ങനെ വേശ്യയായിരിക്കുന്നു!' എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനം വാണിജ്യഭവനമായി, ദൈവിക സാന്നിധ്യവും മഹത്വവും വിട്ടുപോയ ഒരിടമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു! ഈ കാരണത്താൽ അവിടെ ബലഹീനതയുണ്ട്, ശക്തി ഇല്ലാതെയിരിക്കുന്നു.'" Testimonies, volume 8, 249, 250.